

510. ข้าได้มองเห็น
ตาที่มอดบอดใจที่มีดทิด
มองไม่เห็นพระองค์
ข้าได้หลงอยู่ในความบ้าป่าที่มากมาย

แต่แสงที่แรงกล้าจากเบื้องบนนั้น
ส่องผ่านความมีดมาถึงข้า
หุบเหวที่ลึกสุด
พระองค์ทรงค้นพบข้า

ข้าได้มองเห็นหนทางกลับสู่พระบิดา
จากแสงแห่งพระคุณยังเบื้องบน
ในความมีดมิด
พระองค์ทรงโอบล้อมด้วยความห่วงใย
พระองค์ทรงอุ้มชูข้า
พระองค์ทรงห่วงแห่นข้า
เช่นบุตรพระองค์